

Gjennemførelse, naar jeg havde været fuldstændig paa det Reue med at erkjende, at Sørløvens Gjennemførelse var stet i fuld loyal Mand i Overensstemmelse med, hvad der var Lovens Mening og Forudsætning; men jeg siger naturligvis dette ikke som Ordfører for Udvalget, men kun paa mine egne Begne.

N. W. Jensen: Naar den høitærede Minister udtalte, at der ikke i den gjældende Sørløvs var fastsat nogen Bestemmelse om, at Regimentet skulde være den administrative Enhed, har den ærede sidste Taler allerede gjort opmærksom paa, at en saadan Bestemmelse kunde ikke komme til at staa i Loven, og deri har han sikkert Ret; men at det var Forudsætningen ved alle de Forhandlinger, der bleve førte, tror jeg nok at turde sige er utvivlsomt, og jeg tilstaar for eget Vedkommende, at, hvormeget jeg end ønskede at komme ind paa Regimentsinddelingen, saa vare mine Ønsker dog betingede af, at Regimentet i Virkeligheden blev den administrative Enhed, thi stete det ikke, kunde jeg slet ikke ønske denne Ordning, men maatte langt foretrække den Ordning, vi havde med selvstændige Batailloner. Men Regimentet er ikke blevet administrativ Enhed; Ordningen er truffen saaledes, at jeg — uden at ville bruge Billedet om Fugl eller Fisk — maa sige, at man ikke veed, hvor Regimentets og Bataillonens Myndighed begynder, eller hvor den hører op, fordi Grændsen ikke er trukken skarpt. Jeg skulde, skjøndt jeg hører til Bataillonchefsklassen, gjerne offre endel af den Myndighed, der er lagt i Bataillonchefens Haand, for at den kunde blive tillagt Regimentet, thi jeg tror, at det var til Fordeel. Naar man i nogle Meddelelser fra Krigsministeriet, der have været tilstillede Søruddvalget, har henvist til den Ordning, der var truffen i Preussen, og deri søgt et Forbillede, vil jeg gjøre opmærksom paa, at vi her ere ulige heldigere stillede, idet Regimentets tre Batailloner altid ligge i Garnison sammen, medens over 50 preussiske Regimenter ere splittede bataillonvis. Der have vi derfor lettere ved at faae Regimentet til at være den administrative og sociale Enhed, som det helst burde være, og kun derved kan man opnaa den Fasthed, som man fortrinsvis søgte at naae gjennem Regimentsinddelingen. Den høitærede Minister har ubetinget Ret i, at der staaar ikke Noget om det i den gjældende Sørløvs; men jeg tror sikkert at kunne sige, at det var den Forudsætning, under hvilken man overhovedet arbejdede paa Regimentsinddelingen. Med Hensyn til Spørgsmaalet om Beholdningernes, særlig Brugsbeholdningernes Størrelse, skal jeg kun sige, hvad jeg udtalte ved 1ste Behandling, at jeg tror, at det vilde være muligt,

netop i Betragtning af at Rekruttillgangen ikke er saa stor i Diebliffet og Beholdningerne derfor forholdsvis betydelige, vel ikke stor, men dog i Tiden at komme over Banfelighederne. Vi kunne fra Liniebataillonerne hjælpe paa Reservebataillonerne paa en saadan Maade, at man efterhaanden kan skabe de nødvendige Beholdninger, og det maa ikke lades ude af Betragtning, at Reformen paa Munderingsvesenets Omraade foregik i 1873; den har kun virket fra 1873 til 1880, og det er i den Tid lykkedes at bringe Liniebataillonernes Status paa en overordentlig god Fod. Jeg nævner derfor ingen Tvivl om, at, naar Forholdene udvikle sig nogenlunde roligt, vil det ogsaa efterhaanden lykkes. At der ligesom i 1873 er Banfeligheder at overvinde, er sikkert, men jeg tror dog, at vi kunne komme ud over dem. Naar imidlertid den ærede Ordfører tænkte sig som Mulighed, at man maaste vilde søge at overvinde Banfelighederne paa den Maade, at man sled Klædningsstykkerne saa nær, at man ikke kunde være bekendt, at Soldaterne gik med dem, saa tror jeg ikke, at man behøver at frygte derfor. Det er en Opgave for Søren — og i den Retning gjør den fuld Regning paa Rigsdagens Medvirkning — at sørge for, at Soldaterne ere saa godt og forsvarligt paaklædte som muligt. Hidtil har den danske Søer haft det Lov paa sig, at den var en af de bedst klæbte i Europa, og det maa man ønske, maa fremdeles være saa. Dersom den ærede Ordfører især vil se, hvorledes man slider Klæder, vil jeg henvise ham til Preussen; i den Henseende tror jeg ikke, at man kan være tjent med at tage Preussen til Mønster.

Berg: Angaaende det sidst omtalte Spørgsmaal skal jeg kun sige det, at jeg er enig i Indstillingen efter de foreliggende Forhold; men jeg kan ikke være med til en indgaaende Kritik over Maaden, hvorpaa den nye Sørløvs bliver gennemført. Jeg maa nemlig gjentage, hvad jeg derom tidligere har sagt, at efter min Mening var Krigsbestyrelsen stillet i en høist vanskelig Situation ved Gjennemførelsen deraf, og at den derfor ogsaa kan være undskyldt, hvis den, hvad jeg ikke skal undersøge, kan have været uheldig i Forstaelsen af de Forudsætninger, som Forslagsstillerne af den nye Sørløvs have havt med forskellige Bestemmelser. Der er to Spørgsmaal, som jeg ønsker at omtale med et Par Ord. Ved Forslaget under Nr. 3 angaaende en aarlig Understøttelse af 1,500 Kr. til affebidiget Postmester Michaelsen, have de ærede Medlemmer for Ribe Amts 3die Valgkreds (Bust) og Grenaa (Bønsløkke) stillet sig afvigende fra det øvrige Udvalg. Nu har den ærede Ordfører oplyst, at den Baa-gjældendes effektive — som han udtrykte sig —